

The Mystery of Edwin Drood

Serienummer en boekvorm (Chapman & Hall) 1870

Illustrator : Samuel Luke Fildes

Cover artiest : Charles Allston Collins

The Mystery of Edwin Drood is de laatste roman van Charles Dickens , [1] [2] oorspronkelijk gepubliceerd in 1870. Hoewel de roman is vernoemd naar het personage Edwin Drood, richt hij zich meer op Droods oom, John Jasper, een voorzanger , koordirigent en opiumverslaafde , die zijn leerling Rosa Bud begeert. Miss Bud, de verloofde van Edwin Drood, heeft ook de aandacht getrokken van de opgewekte en opvliegende Neville Landless. Landless en Edwin Drood hebben meteen een hekel aan elkaar. Later verdwijnt Drood onder mysterieuze omstandigheden. Het verhaal speelt zich af in Cloisterham, een licht vermomde Rochester . [3]

Na de dood van Dickens op 9 juni 1870 bleef de roman onvoltooid achter op zijn bureau, [4] slechts zes van de geplande twaalf afleveringen waren geschreven. Hij liet geen gedetailleerd plan achter voor de resterende afleveringen of oplossing voor het mysterie van de roman, en vele latere aanpassingen en voortzettingen door andere schrijvers hebben geprobeerd het verhaal te voltooien. Inhoud

Samenvatting

De roman begint als John Jasper een opiumhol in Londen verlaat . [5] De volgende avond bezoekt Edwin Drood Jasper, de koordirigent van Cloisterham Cathedral en ook zijn oom. Edwin vertrouwt toe dat hij twijfels heeft over zijn verloving met Rosa Bud, die eerder was gearrangeerd door hun respectievelijke vaders. De volgende dag bezoekt Edwin Rosa in het Nuns' House, het internaat waar ze woont. Ze maken goedmoedig ruzie, wat ze blijkbaar vaak doen tijdens zijn bezoeken. Ondertussen zoekt Jasper, die interesse heeft in de crypte van de kathedraal, het gezelschap van Durdles, een man die meer weet over de crypte dan wie dan ook.

Neville Landless en zijn tweelingzus Helena worden voor hun opleiding naar Cloisterham gestuurd. Neville zal studeren bij de kleine kanunnik ds. Crisparkle; Helena gaat samen met Rosa in het Nonnenhuis wonen. Neville vertrouwt dominee Crisparkle toe dat hij zijn wrede stiefvader had gehaat, terwijl Rosa Helena toevertrouwt dat ze haar muziekmeester, Jasper, verafschuwt en vreest. Neville is meteen verliefd op Rosa en is verontwaardigd dat Edwin zijn verloving licht op prijs stelt. Edwin daagt hem uit en hij reageert gewelddadig, waardoor Jasper de kans krijgt om geruchten te verspreiden dat Neville een gewelddadig karakter heeft. Dominee Crisparkle probeert Edwin en Neville met elkaar te verzoenen, die ermee instemt zijn excuses aan te bieden aan Edwin als de eerste hem wil vergeven. Afgesproken is dat ze daarvoor op kerstavond samen gaan dineren bij Jasper thuis.

Rosa's voogd, meneer Grewgious, vertelt haar dat ze een aanzienlijke erfenis van haar vader heeft. Als ze vraagt of er verbeurdverklaring zou zijn als ze niet met Edwin zou trouwen, antwoordt hij dat er aan geen van beide kanten een verlies zou zijn. Terug op zijn kantoor in Londen geeft meneer Grewgious Edwin een ring die Rosa's vader aan haar moeder had gegeven, met dien verstande dat Edwin ofwel de ring aan Rosa moet geven als teken van zijn onherroepelijke toewijding aan haar, ofwel hem moet teruggeven aan meneer Grewgious. Gretig. De heer Bazzard, de klerk van de heer Grewgious, is getuige van deze transactie.

De volgende dag komen Rosa en Edwin in der minne overeen om hun verloving te beëindigen. Ze besluiten meneer Grewgious te vragen om het nieuws aan Jasper te vertellen, en Edwin is van plan de ring terug te geven aan meneer Grewgious. Ondertussen neemt Durdles Jasper mee naar de crypte van de kathedraal. Onderweg wijst Durdles op een berg ongebluste kalk. Jasper geeft Durdles een fles wijn. De wijn is mysterieus krachtig en Durdles verliest al snel het bewustzijn; terwijl hij bewusteloos is, droomt hij dat Jasper er alleen vandoor gaat in de crypte. Als ze terugkeren uit de crypte, ontmoeten ze een jongen genaamd Deputy, en Jasper, denkend dat hij hen bespioneerde, pakt hem bij de keel - maar als hij ziet dat dit hem zal wurgen, laat hij hem gaan.

Op kerstavond koopt Marcel een zware wandelstok voor zichzelf; hij is van plan zijn kerstvakantie door te brengen met wandelen door het platteland. Ondertussen bezoekt Edwin een juwelier om zijn zakhorloge te repareren; er wordt vermeld dat de enige sieraden die hij draagt het horloge en de ketting en een overhemdspeld zijn. Bij toeval ontmoet hij een opiumgebruiker uit Londen. Ze vraagt Droods voornaam en hij antwoordt dat het "Edwin" is; ze zegt dat hij geluk heeft dat het niet "Ned" is, want "Ned" is in groot gevaar. Hij denkt hier niets van, want de enige persoon die hem "Ned" noemt, is Jasper. Ondertussen koopt Jasper voor zichzelf een zwarte sjaal van sterke zijde, die in de loop van de roman niet meer wordt gezien. Het verzoeningsdiner is succesvol en om middernacht,

De volgende ochtend wordt Edwin vermist en Jasper moedigt het vermoeden aan dat Neville hem heeft vermoord. Neville vertrekt vroeg in de ochtend voor zijn wandeling; de stedelingen halen hem in en brengen hem met geweld terug naar de stad. Eerwaarde Crisparkle houdt Neville uit de gevangenis door de verantwoordelijkheid voor hem op zich te nemen en verklaart dat hij Marcel zal produceren wanneer zijn aanwezigheid vereist is. Die avond is Jasper sterk geraakt als meneer Grewgious hem vertelt dat Edwin en Rosa hun verloving hebben beëindigd; hij reageert sterker op dit nieuws dan op het vooruitzicht dat Edwin mogelijk dood is. De volgende ochtend gaat dominee Crisparkle naar de rivierstuw en vindt Edwins horloge en ketting en overhemdspeld.

Een half jaar later woont Neville in Londen, vlakbij het kantoor van meneer Grewgious. Luitenant Tartar stelt zichzelf voor en biedt aan om zijn tuin te delen met Landless; De kamers van luitenant Tartar grenzen aan die van Neville boven een gemeenschappelijke binnenplaats. Een vreemdeling met wit haar en bakkebaarden die zichzelf Dick Datchery noemt, arriveert in Cloisterham. Hij huurt een kamer onder Jasper en observeert het reilen en zeilen in de buurt. Op weg naar het onderkomen vraagt meneer Datchery de weg naar de hulpsheriff. De hulpsheriff zal daar niet in de buurt komen uit angst dat Jasper hem weer zal stikken.

Jasper bezoekt Rosa in het Nonnenhuis en belijdt zijn liefde voor haar. Ze wijst hem af, maar hij houdt vol en zegt haar dat als ze hem geen hoop geeft, hij Marcel, de broer van haar dierbare vriendin Helena, zal vernietigen. Uit angst voor Jasper vlucht Rosa naar meneer Grewgious in Londen.

De volgende dag volgt dominee Crisparkle Rosa naar Londen. Als hij bij meneer Grewgious en Rosa is, belt luitenant Tartar en vraagt of hij zich hem herinnert. Dominee Crisparkle herinnert zich hem als degene die hem jaren geleden van de verdrinkingsdood redde. Ze durven Rosa niet rechtstreeks contact op te laten nemen met Marcel en Helena, uit angst dat Jasper Marcel in de gaten houdt, maar meneer Tartar staat Rosa toe zijn kamers te bezoeken om contact op te nemen met Helena boven de binnenplaats. Meneer Grewgious regelt dat Rosa een huis huurt van mevrouw Billickin en dat juffrouw Twinkleton daar fatsoenlijk bij haar komt wonen.

Jasper bezoekt voor het eerst sinds de verdwijning van Edwin de Londense opiumkuil weer. Als hij bij zonsopgang vertrekt, volgt de vrouw die de opiumkuil runt hem. Ze zweert bij zichzelf dat ze zijn spoor niet meer zal verliezen, zoals ze deed na zijn laatste bezoek. Deze keer volgt ze hem helemaal

naar zijn huis in Cloisterham; buiten ontmoet ze Datchery, die haar de naam van Jasper vertelt en dat hij de volgende ochtend zal zingen in de kathedraaldienst. Bij navraag ontdekt Datchery dat ze "Princess Puffer" wordt genoemd. De volgende ochtend woont ze de dienst bij en schudt ze van achter een pilaar haar vuisten naar Jasper.

De dood van Dickens laat de rest van het verhaal onbekend. Volgens zijn vriend en biograaf John Forster had Dickens, nadat Dickens hem twee korte brieven had geschreven die betrekking hadden op het complot (maar niet op de moord), Forster een schets van het volledige complot gegeven:

- Zijn eerste fantasie voor het verhaal kwam midden juli tot uiting in een brief. "Wat moet je denken van het idee van een verhaal dat op deze manier begint? - Twee mensen, jongen en meisje, of heel jong, die uit elkaar gaan, beloofden na vele jaren te trouwen - aan het einde van het boek. De interesse om voort te komen uit het volgen van hun afzonderlijke wegen, en de onmogelijkheid om te zeggen wat er met dat dreigende lot zal gebeuren. Dit werd terzijde gelegd; maar het liet een duidelijk spoor achter in het verhaal zoals het later was ontworpen, in de positie van Edwin Drood en zijn verloofde. Ik hoorde voor het eerst van het latere ontwerp in een brief gedateerd "vrijdag 6 augustus 1869", waarin hij, na te hebben gesproken, met de gebruikelijke niet aflatende lof altijd sprak over wat hem in anderen bewoog, over een verhaaltje dat hij voor zijn dagboek had ontvangen. , hij sprak over de verandering die hemzelf was overkomen voor het nieuwe verhaal. "Ik heb de fantasie waarover ik je vertelde terzijde geschoven en heb een heel merkwaardig en nieuw idee voor mijn nieuwe verhaal. Geen overdraagbaar idee (anders zou het belang van het boek verdwenen zijn), maar een heel sterk idee, hoewel moeilijk uit te voeren. ." Het verhaal, zo leerde ik onmiddellijk daarna, zou dat zijn van de moord op een neef door zijn oom; waarvan de originaliteit zou bestaan in de terugblik op de carrière van de moordenaar door hemzelf aan het einde, wanneer de verleidingen ervan zouden worden stilgestaan alsof niet hij de schuldige, maar een andere man de verleiding was. De laatste hoofdstukken zouden worden geschreven in de veroordeelde cel, waartoe zijn slechtheid hem had gebracht, alles uitvoerig aan hem ontlokt alsof het over een ander was verteld. Ontdekking door de moordenaar van de volslagen onnodigheid van de moord voor zijn doel, was om hard te volgen bij het plegen van de daad; maar elke ontdekking van de moordenaar zou worden verbijsterd tot tegen het einde, toen, door middel van een gouden ring die weerstand had geboden aan de corrosieve effecten van de limoen waarin hij het lichaam had gegooid, niet alleen de vermoorde persoon moest worden geïdentificeerd, maar ook de plaats van het misdrijf en de man die het heeft gepleegd. Er werd me zoveel verteld voordat er iets van het boek was geschreven; en men zal zich herinneren dat de ring, die door Drood was meegenomen om alleen aan zijn verloofde te worden gegeven als hun verlovingsdoorgang, met hem was meegebracht van hun laatste interview. Rosa zou met Tartar trouwen, en Crisparkle, de zus van Landless, die zelf, denk ik, zou zijn omgekomen toen hij Tartar hielp om de moordenaar uiteindelijk te ontmaskeren en te grijpen. maar elke ontdekking van de moordenaar zou worden verbijsterd tot tegen het einde, toen, door middel van een gouden ring die weerstand had geboden aan de corrosieve effecten van de limoen waarin hij het lichaam had gegooid, niet alleen de vermoorde persoon moest worden geïdentificeerd, maar ook de plaats van het misdrijf en de man die het heeft gepleegd. Er werd me zoveel verteld voordat er iets van het boek was geschreven; en men zal zich herinneren dat de ring, die door Drood was meegenomen om alleen aan zijn verloofde te worden gegeven als hun verlovingsdoorgang, met hem was meegebracht van hun laatste interview. Rosa zou met Tartar trouwen, en Crisparkle, de zus van Landless, die zelf, denk ik, zou zijn omgekomen toen hij Tartar hielp om de moordenaar uiteindelijk te ontmaskeren en te grijpen. maar elke ontdekking van de moordenaar zou worden verbijsterd tot tegen het einde, toen, door middel van een gouden ring die weerstand had geboden aan de corrosieve effecten van de limoen waarin hij het lichaam had gegooid, niet alleen de vermoorde persoon moest worden geïdentificeerd, maar ook de

plaats van het misdrijf en de man die het heeft gepleegd. Er werd me zoveel verteld voordat er iets van het boek was geschreven; en men zal zich herinneren dat de ring, die door Drood was meegenomen om alleen aan zijn verloofde te worden gegeven als hun verlovingsdoorgang, met hem was meegebracht van hun laatste interview. Rosa zou met Tartar trouwen, en Crisparkle, de zus van Landless, die zelf, denk ik, zou zijn omgekomen toen hij Tartar hielp om de moordenaar uiteindelijk te ontmaskeren en te grijpen. niet alleen de vermoorde persoon moest worden geïdentificeerd, maar ook de plaats van het misdrijf en de man die het had gepleegd. Er werd me zoveel verteld voordat er iets van het boek was geschreven; en men zal zich herinneren dat de ring, die door Drood was meegenomen om alleen aan zijn verloofde te worden gegeven als hun verlovingsdoorgang, met hem was meegebracht van hun laatste interview. Rosa zou met Tartar trouwen, en Crisparkle, de zus van Landless, die zelf, denk ik, zou zijn omgekomen toen hij Tartar hielp om de moordenaar uiteindelijk te ontmaskeren en te grijpen. niet alleen de vermoorde persoon moest worden geïdentificeerd, maar ook de plaats van het misdrijf en de man die het had gepleegd. Er werd me zoveel verteld voordat er iets van het boek was geschreven; en men zal zich herinneren dat de ring, die door Drood was meegenomen om alleen aan zijn verloofde te worden gegeven als hun verlovingsdoorgang, met hem was meegebracht van hun laatste interview. Rosa zou met Tartar trouwen, en Crisparkle, de zus van Landless, die zelf, denk ik, zou zijn omgekomen toen hij Tartar hielp om de moordenaar uiteindelijk te ontmaskeren en te grijpen.[6]

Karakters

- Edwin Drood : een wees. Als hij volwassen wordt, is hij van plan met Rosa Bud te trouwen en naar Egypte te gaan, waar hij als ingenieur gaat werken bij het bedrijf waarin zijn vader partner was geweest.
- Rosa Bud : een wees en de verloofde van Edwin Drood. Hun verlovingsdoorgang werd gearrangeerd door hun vaders.
- Jan Jaspis: de koordirigent van Cloisterham Cathedral, de oom en voogd van Edwin Drood (hoewel niet veel ouder dan Drood, en dus kan hij "aanvaardbaar" interesse tonen in Rosa zelf), en de muziekmeester van Rosa Bud. Hij houdt stiekem van Rosa. Hij bezoekt regelmatig een opiumhol in Londen, gerund door prinses Puffer. Het is waarschijnlijk (zie bewijs hieronder) dat Dickens van plan was hem de vermeende moordenaar te maken. Jasper maakt schijnbaar gebruik van de bekende en bittere rivaliteit tussen Drood en Neville Landless voor Rosa's genegenheid; blijkbaar de moord op Drood gepleegd direct na de periode waarin Landless wrokkige en boze opmerkingen over Drood had gemaakt, waardoor de publieke verdenking van de moord op Drood gemakshalve van Jasper naar Landless werd verplaatst.
- Neville Landless : een van een stel verweesde tweelingen; zijn zus is Helena . Ze komen uit Ceylon , maar het is niet duidelijk in hoeverre ze Ceylonees zijn. In hun jeugd werden ze mishandeld en beroofd. De onvolwassen en beïnvloedbare Neville wordt onmiddellijk geslagen door Rosa Bud en wordt al snel Droods gehate rivaal voor Rosa's genegenheid; hij heeft ook een vluchtig humeur (wat Jasper verergert door Neville's wijn te drogeren) en is trotser dan goed voor hem is. Zijn humeur en trots zorgen ervoor dat hij de hoofdverdachte wordt van de verdwijning van Drood, het voor de hand liggende vermoeden is dat hij woedend was geworden en Drood had vermoord in de hoop Rosa dan helemaal voor zichzelf te kunnen hebben. Zijn integriteit weerhoudt hem ervan een onoprechte verontschuldiging aan Drood te maken.
- Helena Landless : Neville's tweelingzus. Ze komen uit Ceylon , maar het is niet duidelijk in hoeverre ze Ceylonees zijn. In hun jeugd werden ze mishandeld en beroofd. Helena en Rosa worden goede vrienden.

- Eerwaarde Septimus Crisparkle : kleine kanunnik van de kathedraal van Cloisterham en de mentor van Neville Landless.
- Mevrouw Crisparkle : de moeder van dominee Crisparkle, een weduwe.
- Mr. (Hiram) Grewgious : een Londense advocaat en de voogd van Rosa Bud. Hij was een vriend van haar ouders.
- Meneer Bazzard : de klerk van de heer Grewgious. Hij is afwezig op die post als Datchery in Cloisterham is. Hij heeft een toneelstuk geschreven.
- (Stony) Durdles : een steenhouwer en de plaatselijke begrafenisondernemer. Hij weet meer dan wie dan ook over de begraafplaats Cloisterham Cathedral; hij neemt Jasper mee op een rondleiding over het kerkhof en vertelt hem over de mensenvleesoplossende eigenschappen van ongebluste kalk .
- Plaatsvervangend : een kleine jongen. "Deputy" is niet zijn naam, maar eerder een bijnaam die hij gebruikt voor anonimiteit. Als hij Durdles na 22.00 uur betrapt wegens overmatige dronkenschap, gooit hij stenen naar hem totdat hij naar huis gaat. Durdles betaalt de hulpscheriff hiervoor een halve stuiver per nacht.
- Dick Datchery : een raadselachtige vreemdeling die een maand of twee in Cloisterham verblijft. Hij raakt geïnteresseerd in Jasper en in Princess Puffer; de implicatie is dat hij eigenlijk een undercoverdetective is die is opgeroepen om de moord op Drood op te lossen.
- Hare Koninklijke Hoogheid de Prinses Puffer : een verwilderde vrouw die een opiumhol in Londen runt waar Jasper regelmatig komt. Ze wordt in het grootste deel van het boek niet bij naam genoemd en "Princess Puffer" is de titel die plaatsvervangend haar geeft. Ze beweert gewoonlijk hulpeloos en ziek te zijn om sympathie en aalmoezen te krijgen, maar ze toont in het geheim veel sluwheid en sluwheid, zowel bij het oplichten van de klanten naar haar opiumhol als bij het sluw verzamelen van onthullende informatie over hen.
- De heer (Thomas) Sapsea : een komisch verwaand veilingmeester. Tegen de tijd van de verdwijning van Drood is hij burgemeester van Cloisterham geworden.
- De decaan : de decaan is de hoogste predikant van de kathedraal van Cloisterham, een man van enige ernst tegenover wie anderen zich met gepaste eerbied gedragen. In ruil daarvoor kan hij nogal neerbuigend zijn.
- De heer Tope : de koster van Cloisterham Cathedral.
- Mevrouw Tope : de vrouw van de koster. Ze kookt voor Jasper en verhuurt onderdak aan Datchery.
- Miss Twinkleton : de minnares van het Nuns' House, het internaat waar Rosa woont.
- Mevrouw Tisher : de assistent van juffrouw Twinkleton in het nonnenhuis.
- De heer (Luke) Honeythunder : een bombastische Londense filantroop. Hij is de voogd van Neville en Helena Landless.
- De heer Tartaar : een gepensioneerde marineofficier. Hij nam ontslag toen hij achter in de twintig was toen een oom hem wat eigendommen naliet, maar hij woont in Londen en is niet gewend aan de ruimte van een groot landgoed.
- Mevrouw Billickin : een weduwe verre neef van de heer Bazzard. Ze verhuurt onderdak in Londen aan Rosa en Miss Twinkleton.

Hints en vermoedens

De moordenaar

Het lot van Edwin Drood is niet duidelijk. Zijn eventuele moordenaar wordt niet onthuld, maar algemeen wordt aangenomen dat John Jasper, de oom van Edwin, de moordenaar is om drie redenen:

- John Forster liet het complot hem door Dickens beschrijven: "Het verhaal ... zou dat zijn van de moord op een neef door zijn oom." [7]
- Luke Fildes, die het verhaal illustreerde, zei dat Dickens tegen hem had gezegd, toen ze een illustratie bespraken: 'Ik moet de dubbele stropdas hebben! Het is nodig, want Jasper wurgt Edwin Drood ermee.' [7]
- Dickens 'zoon Charles verklaarde dat zijn vader hem ondubbelzinnig had verteld dat Jasper de moordenaar was. [7]

Het boek geeft nog meer tips:

- Het beschrijft een nachtsce ne waarin Jasper in het geheim met Durdles naar het kerkhof gaat. Jasper ziet ongebluste kalk , waarvan destijds werd aangenomen dat het de ontbinding van lichamen bespoedigde.
- Een dag voordat hij verdwijnt, praat Edwin met prinses Puffer op het kerkhof. Ze vertelt hem dat "Ned" in groot gevaar verkeert. Later blijkt dat ze John Jasper vanuit Londen is gevolgd, en hij vertelde haar iets in zijn staat van dronkenschap. Jasper is de enige die naar Edwin Drood verwijst als "Ned".
- Op de dag dat Edwin als vermist wordt opgegeven, wordt Jasper geïnformeerd door meneer Grewgious, Rosa's voogd, dat zij en Edwin hun verloving hebben verbroken. Jasper stort in shocktoestand in; de implicatie is dat hij Edwin misschien onnodig heeft vermoord. [8]
- Rosa Bud is altijd bang geweest voor John Jasper, en in de namiddag van een warme dag, een half jaar na Edwins verdwijning, vertelt hij haar dat zijn liefde voor haar misschien genoeg zou zijn om zelfs zijn geliefde neef van de hand te doen.
- Prinses Puffer probeert Jasper te volgen; ze verdenkt hem ergens van vanwege wat hij zei tijdens zijn opiumintoxicatie. Jasper zegt aan het eind van wat er in het boek staat tegen haar: "Stel dat je iets in je hoofd had; iets wat je ging doen... Zou je het in je fantasie doen, terwijl je hier lag dit te doen?.. Ik deed het keer op keer. Ik heb het honderdduizenden keren gedaan in deze kamer.'
- De allereerste hint (meneer Jasper maakt zich zorgen over wat hij zou kunnen zeggen terwijl hij in een opiumverdooving verkeert) komt voor op de eerste pagina's wanneer meneer Jasper naar andere opiumgebruikers luistert en zegt "onverstaanbaar!". Tijdens zijn laatste opiumtrip zegt prinses Puffer tegen hem, terwijl hij slaapt: "'Onverstaanbaar' hoorde ik je zeggen, van twee meer dan ik. Maar wees niet altijd te zeker; wees niet te zeker, schoonheid !"
- Op de dag van Edwins verdwijning was Jasper de hele dag in een uitbundige gemoedstoestand en trad hij met grote zelfbeheersing op in het koor.
- Een andere mogelijke hint zit verstopt in de naam van Edwin Drood. Door zeven van de tien letters in zijn naam te herschikken, wordt het woord VERDRINKT. Het is dus mogelijk dat Edwin hetzelfde lot onderging als zijn moeder die ook verdronk.

Dick Datcherie

Datchery verschijnt enige tijd na de verdwijning van Edwin en houdt Jasper nauwlettend in de gaten. Er zijn aanwijzingen dat hij vermomd is, en dit thema is overgenomen in aanpassingen van het verhaal die proberen het mysterie op te lossen:

- in de filmproductie van het verhaal uit 1935, met Claude Rains als Jasper in de hoofdrol, is Datchery Neville Landless in vermomming.
- in de Rupert Holmes-musical uit 1985 wordt het personage Datchery aanvankelijk gespeeld door de actrice die ook Edwin Drood speelt, maar kan door het publiek worden gestemd om

door prinses Puffer te worden onthuld als Rosa Bud, Neville Landless, Helena Landless, Bazzard, of dominee Crisparkle.

- in het vervolg van Leon Garfield , dat in 1990 werd aangepast voor BBC Radio 4 met in de hoofdrol Ian Holm als Jasper en John Moffatt als Datchery, [9] Datchery is een voormalige acteur die privédetective is geworden en is ingehuurd door meneer Grewgious om de verdwijning van Drood te onderzoeken.
- in het BBC-televisiedrama uit 2012, geschreven door Gwyneth Hughes, is Datchery meneer Bazzard.
- in de BBC Radio 4- aanpassing uit 2020 (zie “Radio-aanpassingen” hieronder), is Datchery een vermomde Helena Landless.

Originele publicatie

Het mysterie van Edwin Drood zou van april 1870 tot februari 1871 in twaalf delen (korter dan de gebruikelijke twintig van Dickens) worden gepubliceerd, die elk één shilling kosten en worden geïllustreerd door Luke Fildes . Slechts zes van de afleveringen waren voltooid vóór de dood van Dickens in 1870. Het was dus ongeveer de helft af.

I: april 1870 (hoofdstukken 1-5)
II: mei 1870 (hoofdstukken 6-9)
III: juni 1870 (hoofdstukken 10-12)
IV: juli 1870 (hoofdstukken 13-16)
V: augustus 1870 (hoofdstukken 17-20)
VI: september 1870 (hoofdstukken 21-23)

Geplande afleveringen nooit gepubliceerd:

VII: oktober 1870
VIII: november 1870
IX: December 1870
X: januari 1871
XI, XII: februari 1871

Voortzettingen

Het leveren van een conclusie aan The Mystery of Edwin Drood heeft schrijvers beziggehouden vanaf het moment van de dood van Dickens tot op de dag van vandaag.

De eerste drie pogingen om het verhaal te voltooien werden ondernomen door Amerikanen. De eerste, door Robert Henry Newell , gepubliceerd onder het pseudoniem Orpheus C. Kerr in 1870, [10] was evenzeer een parodie als een voortzetting, waarbij het verhaal naar de Verenigde Staten werd overgebracht. Het is eerder een “burleske” farce dan een serieuze poging om door te gaan in de geest van het originele verhaal.

Het tweede einde is geschreven door Henry Morford, een journalist uit New York. Hij reisde met zijn vrouw naar Rochester en publiceerde het einde in serie tijdens zijn verblijf in Engeland van 1871-1872. In dit einde overleeft Edwin Drood de moordpoging van Jasper. Datchery is Bazzard in vermomming, maar Helena vermomt zich ook om Jasper's gemompel onder invloed van opium te

horen. Met de titel John Jasper's Secret: Sequel to Charles Dickens' Mystery of Edwin Drood , bevestigden krantenartikelen uit 1870 dat het verhaal zou worden voltooid en geschreven door Charles Dickens, Jr. en Wilkie Collins , ondanks de ontkenning van Collins, de illustratieve groene omslag voor het boek is ontworpen door Charles Allston Collins, beiden Charles Dickens'[11] [12] [13]

De derde poging was misschien wel de meest ongewone. In 1873 publiceerde Thomas Power James , een drukker uit Brattleboro, Vermont , een versie waarvan hij beweerde dat hij letterlijk 'door geest geschreven' was door hem de geest van Dickens te channelen. [14] [15] [16] Er ontstond een sensatie, waarbij verschillende critici, waaronder Arthur Conan Doyle , zelf een spiritist, deze versie prezen en noemden dat het qua stijl vergelijkbaar was met het werk van Dickens; en gedurende tientallen jaren was de James-versie van Edwin Drood gebruikelijk in Amerika. Andere Droodgeleerden zijn het daar niet mee eens. John C. Walters verwierp het met minachting en verklaarde dat het werk "zichzelf veroordeelt door zijn nutteloosheid, analfabetisme en afschuwelijke Amerikaanse maniertjes; het mysterie zelf wordt een nachtmerrie, en de oplossing verdiept de duisternis alleen maar". [17]

Vier van de meest recente postume samenwerkingen zijn The Mystery of Edwin Drood van Leon Garfield (1980), The Decoding of Edwin Drood (1980) van Charles Forsyte, The Disappearance of Edwin Drood , a Holmesian pastiche van Peter Rowland (1992), en Het mysterie van Edwin Drood door David Madden (2011). [18] The D Case (1989) bood een humoristische literaire kritiek van het Italiaanse duo Fruttero & Lucentini .

Het proces van John JasperBewerking

Op 7 januari 1914 organiseerde de Dickens Fellowship een dramatisch "proces" in de King's Hall, Covent Garden , waarin John Jasper werd beschuldigd van de moord op Edwin Drood. Vijf personages uit de roman van Dickens verschenen als getuigen in de "rechtbank", evenals een jury en gerechtsfunctionarissen, meestal gespeeld door schrijvers, acteurs en andere vooraanstaande persoonlijkheden van de dag.

GK Chesterton , vooral bekend van de Father Brown- mysterieverhalen, was de rechter. Auteur van The Complete Edwin Drood , J. Cuming Walters, leidde de vervolging, terwijl W. Walter Crotch en Cecil Chesterton optraden voor de verdediging, met diens toekomstige vrouw, Ada Elizabeth Chesterton (verschijnend onder haar pseudoniem Miss JK Prothero) als Princess Puffer . Bransby Williams , bekend om zijn toneelmonologen als Dickens-personages, was Anthony Durdles. Auteurs en wetenschappers Arthur Waugh, C. Sheridan Jones en mevrouw Laurence Clay, speelden respectievelijk Crisparkle, Bazzard en Helena Landless, terwijl de rol van John Jasper werd ingenomen door amateuracteur Frederick T. Harry. [19]

Voorman van de jury was George Bernard Shaw . Andere juryleden werden geselecteerd uit een lijst van negentien die in het programma werden genoemd. Een kopie hiervan, geannoteerd door de oorspronkelijke eigenaar, suggereert dat de anderen op de jurybank William Wymark Jacobs , William Pett Ridge , Tom Gallon , William de Morgan , Arthur Morrison , Raymond Paton, Francesco Berger , Ridgwell Callum , Justin Huntly McCarthy waren. , Oscar Browning en William Archer . [19]

De procedures waren erg luchtig; Vooral Shaw maakte grapjes ten koste van andere aanwezigen. Shaw beweerde bijvoorbeeld dat als de aanklager dacht dat het overleggen van bewijs de jury zou beïnvloeden, "hij zijn functies nauwelijks kent". [20]

De jury sprak een vonnis uit van doodslag , Shaw verklaarde dat het een compromis was omdat er niet genoeg bewijs was om Jasper te veroordelen, maar dat ze niet het risico wilden lopen om in hun bed te worden vermoord. Beide partijen protesteerden en eisten dat de jury zou worden ontslagen. Shaw beweerde dat de jury maar al te graag zou worden ontslagen. Chesterton oordeelde dat het

mysterie van Edwin Drood onoplosbaar was en legde iedereen, behalve hemzelf, een boete op wegens minachting van de rechtbank. [21]

AanpassingenBewerking
filmsBewerking

Tot op heden zijn er vier verfilmingen van The Mystery of Edwin Drood geweest .

De eerste twee stomme foto's die in 1909 (Brits) [22] en 1914 (Amerikaans) [23] zijn uitgebracht , zijn niet beschikbaar voor het grote publiek en zijn weinig gezien sinds ze zijn uitgebracht. Deze werden gevolgd door:

Mystery of Edwin Drood (1935), uitgebracht door Universal Pictures en geregisseerd door Stuart Walker , met in de hoofdrol Claude Rains als Jasper, Douglass Montgomery als Neville, Heather Angel als Rosa, Valerie Hobson als Helena en David Manners als Drood.
The Mystery of Edwin Drood (1993) met Robert Powell als John Jasper, Andrew Sachs als Durdles, Freddie Jones als burgemeester Sapsea, Glyn Houston als Mr. Grewgious en Gemma Craven als Miss Twinkleton.

TelevisieBewerking

The Mystery of Edwin Drood (1960) was een Britse miniserie op televisie, geproduceerd door ITV en live uitgezonden in acht afleveringen, met Donald Sinden als John Jasper, Richard Pearson als ds. Crisparkle en Tim Seely als Edwin Drood. Aangenomen wordt dat deze serie verloren is gegaan, aangezien er geen audio- of video-opnamen bekend zijn. Bij het BFI bestaan foto's uit hedendaagse krantenknipsels .

Er was een BBC-televisieversie uit 2012 , aangepast met een origineel einde door Gwyneth Hughes en geregisseerd door Diarmuid Lawrence , die werd uitgezonden op BBC Two op 10 en 11 januari 2012 en in de PBS-serie Masterpiece op 15 april 2012. [25] [26]

Taina Edvina Druda (The Mystery of Edwin Drood) is een tv-miniserie geproduceerd in Rusland in 1980, bewerkt door Georgiy Kapralov en Alexander Orlov, geregisseerd door Alexander Orlov. Muziek van Eduard Artemiev . De cast bestond uit Valentin Gaft , Avangard Leontiev, Elena Koreneva en Margarita Terekhova .

RadioBewerking

Op 5 en 12 januari 1953 zond het radioprogramma CBS Suspense een tweedelige bewerking uit van The Mystery of Edwin Drood . Het toont John Jasper (gespeeld door Herbert Marshall) als de moordenaar, misleid om zichzelf weg te geven. [27]

In 1965, voor Radio 4 's langlopende " Saturday Night Theatre " -onderdeel, paste Mollie Hardwick zich aan en stelde een einde voor. De cast bestond uit Francis de Wolff als de verteller, John Gabriel als John Jasper, Mary Wimbush als Princess Puffer, Patrick Barr als Crisparkle , Malcolm Terris als Edwin Drood, Rosalind Shanks als Rosa, Nigel Graham als Neville Landless, Isabel Rennie als Helena Landless en Denys Blakelock als meneer Grewgious. Het werd herhaald op 4 oktober 1970, hoewel opnames van de productie niet meer bestaan. [29]

Een vijfdelige bewerking gebaseerd op de voltooiing van Leon Garfield, geschreven door David Buck en geregisseerd door Gordon House, werd uitgezonden op BBC Radio 4 's Classic Serial van 3 maart 1990 tot 30 maart 1990. De cast bestond uit Ian Holm als Jasper, John Moffatt als Datcherly, Gareth Thomas als Crisparkle, Michael Cochrane als Tartar, Timothy Bateson als Sapsea, Gordon Gostelow als

Durdles en Anna Cropper als mevrouw Tope; Mary Wimbush hernam haar rol van Princess Puffer uit 1965 en John Gabriel keerde terug om de rol van Mr. Grewgious te spelen. Het is voor het laatst herhaald op BBC Radio 4 Extra van 27 september tot 1 oktober 2021.

Een 10- delige bewerking in dagelijkse afleveringen van 15 minuten, dit keer geschreven door Mike Walker en geregisseerd door Jeremy Mortimer , werd uitgezonden op BBC Radio 4 van 21 december 2020 tot 1 januari 2021. De cast bestond uit Pippa Nixon als Kate Dickens (die optreedt als verteller en commentator), Joel MacCormack als John Jasper, Isabella Ingham als Rosa, Damian Lynch als Rev. Crisparkle, Rachel Atkins als Princess Puffer, Maanuv Thiara als Neville Landless, Halema Hussain als Helena Landless, Peter Davison als de heer Grewgious en Iwan Davies als Edwin Drood. Sommige personages, waaronder luitenant Tartar en burgemeester Sapsea, zijn weggelaten uit deze versie en Bazzard, hoewel door de heer Grewgious genoemd, komt niet voor.

TheaterBewerking

Hoofd artikel: The Mystery of Edwin Drood (musical)

Vrijwel onmiddellijk na de dood van Charles Dickens hebben toneelschrijvers en theatergezelschappen versies van The Mystery of Edwin Drood uitgebracht met wisselende populariteit, succes en trouw aan het originele werk.

Een muzikale komedie met boek, muziek en teksten van Rupert Holmes bleek de eerste moderne grote theatrale aanpassing te zijn. Omdat het boek van Dickens onvoltooid bleef, hangt de musical af van een nieuw idee: het publiek beslist door te stemmen welke van de personages de moordenaar is. De verdachte pool van de musical omvat John Jasper, Neville Landless, Rosa Bud, Helena Landless, Rev. Crisparkle, Princess Puffer en Mr. Bazzard. Om nog meer interactiviteit toe te voegen, kiest het publiek ook Rosa Bud, Neville Landless, Helena Landless, Rev. Crisparkle of Mr. Bazzard om de rol van Dick Datchery te spelen sinds de uitgebrachte stemmen dat Edwin Drood daadwerkelijk is vermoord en Dick Datchery niet kan zijn. Verder worden er twee karakters gekozen om een romance te ontwikkelen. Holmes schreef korte alternatieve eindjes voor elke mogelijke stemuitslag, zelfs de meest onwaarschijnlijke. Omwille van de dramatische variatie, John Jasper wordt gepresenteerd als een rode haring in de definitieve oplossing. Het publiek wordt ontmoedigd om op hem te stemmen, en in de slotscène bekent hij de moord, alleen voor Durdles om te onthullen dat Jasper de aanval op Drood hallucineerde nadat hij op de plaats van de moord was gestuit, en het lichaam weggooid denkend dat hij had gepleegd. de misdaad zelf.

The Mystery of Edwin Drood musical , tijdens de oorspronkelijke uitvoering ook gewoon bekend als Drood , [32] werd voor het eerst geproduceerd in 1985 door het New York Shakespeare Festival , en vervolgens overgebracht naar Broadway, waar het 608 uitvoeringen (en 24 previews) draaide. Het won in 1986 vijf Tony's , waaronder die voor beste musical, evenals Drama Desk en Edgar -prijzen. De show liep in 1987 tien weken in West End met Ernie Wise als Edwin Cartwright. De musical is sindsdien met succes gespeeld in tal van regionale en amateurproducties.

In 2012 produceerde Aria Entertainment een Londense heropleving van de musical in het Landor Theatre in april / mei, die voor een beperkt seizoen van 18 mei tot 17 juni werd overgebracht naar het Arts Theatre in West End. De cast bestond uit voormalig Coronation Street- ster Wendi Peters als Princess Puffer, met Natalie Day als Edwin Drood, Daniel Robinson als John Jasper en Victoria Farley als Rosa Budd. De productie werd geregisseerd door Matthew Gould. [34]

Een Broadway-revival door de Roundabout Theatre Company tijdens het seizoen 2012-2013 [35] werd geregisseerd door Scott Ellis en speelde Chita Rivera als Princess Puffer en Stephanie J. Block als Edwin Drood. De laatste "Murderer" -tabellen die aan elk van de personages waren toegewezen en de

identiteit van "Datchery" werden boven op krijtborden in de foyer weergegeven, zichtbaar voor het vertrekkende publiek.

Verwijzingen naar het boek

Het boek en verschillende personages worden genoemd in het spookverhaal *An Episode of Cathedral History* van MR James , een bewonderaar van Dickens. Dickens 'beschrijving van de kathedraal in *Drood* wordt liefdevol bespot door James wanneer een van zijn personages opmerkt over de eigenaardigheid van sommige van zijn praktijken.

In *The Long Divorce* van Edmund Crispin neemt de hoofdpersoon het pseudoniem Datchery aan wanneer hem wordt gevraagd een misdaad te onderzoeken.

Edwin Drood is de naam van een fictieve band uit de tv-serie *Jonathan Creek*.

Edwin Drood is de naam van de hoofdrolspeler in de roman *The Man with the Golden Torc* , de eerste roman in de serie *Secret History* van Simon R. Green .

De roman *Disgrace* uit 1999 van JM Coetzee verwijst naar Edwin Drood als de roman die Lucy leest vóór de misdaad op haar boerderij.

Een aflevering uit 2005 van de televisieserie *Doctor Who* , " *The Unquiet Dead* ", toont een fictieve Charles Dickens tijdens de kerst voor zijn dood, in 1869, die zijn scepsis over bovennatuurlijke en vechtende gasvormige wezens overwint samen met de Ninth Doctor en Rose Tyler . De aflevering suggereert dat de laatste roman van Dickens zal worden voltooid als *The Mystery of Edwin Drood and the Blue Elementals* , waarbij Edwins moordenaar niet zijn oom is zoals oorspronkelijk bedoeld, maar eerder blauwe wezens "niet van deze aarde", geïnspireerd door de Gelth. De dokter legt Rose echter uit dat Dickens sterft voordat hij de roman kan afmaken.[36]

De roman *Monsieur Dick* uit 2004 van Jean-Pierre Ohl (vertaald, 2008, door Christine Donougher) is het verhaal van een vete tussen twee Franse Drood-geleerden, afgewisseld met het onbetrouwbare dagboek van een jonge Fransman die Dickens bezoekt kort voordat hij sterft. [37]

De roman *Drood* uit 2009 van Dan Simmons is een gefictionaliseerd verslag van de laatste vijf jaar van Dickens 'leven en het schrijven van en inspiratie voor de roman.

De roman *The Last Dickens* uit 2009 van Matthew Pearl is een gefictionaliseerd verslag van gebeurtenissen na de dood van Dickens in verband met zijn onvoltooide roman.

In *Assassin's Creed: Syndicate* is er een filmpje waarin de hoofdpersoon Jacob een toevallige ontmoeting heeft met Dickens, die enkele pagina's van zijn aantekeningen verliest, waardoor de roman mogelijk niet af is. Een missie in het spel met betrekking tot een moordonderzoek geeft Dickens ogenschijnlijk de inspiratie voor de roman.

In een aflevering uit 2012 van de Dickensiaanse pastiche-comedy-radioserie *Bleak Expectations* , *A Writerly Life Made Dreadfully Different* , strijdt de verteller Sir Philip 'Pip' Bin met Charles Dickens in een wedstrijd voor het schrijven van romans om de titel van de grootste auteur van Groot-Brittannië. Er wordt onthuld dat Dickens in feite Bin's aartsvijand Gently Benevolent in vermomming was, nadat hij de echte Dickens had ontvoerd en hem had gedwongen *The Mystery of Edwin Drood* als inzending te schrijven . Harry Biscuit, de beste vriend van Bin, woedend over Bin's diefstal van zijn roman en onder demonische bezetenheid door de Pen van Penrith, vermoordt Dickens

met een buste van hem en eet het einde van Edwin Drood op .
Eerwaarde Crisparkle en mevrouw Tisher verschijnen als personages in de BBC One televisieserie Dickensian .
De roman Solving Drood uit 2022 van Mark Wheats gebruikt de oplossing voor het mysterie als een MacGuffin waarnaar de hoofdpersonages zoeken.

ReferentiesBewerking

Dubberke, Ray. Dickens, Drood, en de rechercheurs , New York: Vantage Press, 1992. ISBN 0-533-09639-1 .

Kate Dickens Perugini , “ Edwin Drood en de laatste dagen van Charles Dickens”, Pall Mall Magazine , Vol. 37 (1906).

Dickens, C.; Walters, JC (1913). Het complete mysterie van Edwin Drood . Estes. P. 25. ISBN-nummer 978-0-343-59769-6. Opgehaald op 30 december 2020 .

Exeter Flying Post - woensdag 22 juni 1870

A Curious Burial Gearchiveerd 20 augustus 2008 bij de Wayback Machine. 11 januari 1890 East London Observer - een verslag van de begrafenis van Ah Sing, naar verluidt de inspiratie voor het karakter van de opiumverkoper. Betreden 22 juli 2008

John Forster, Het leven van Charles Dickens , 1876, vol. 1, blz. 451-452

The Mystery of Edwin Drood, editie Chiltern Library, Londen, 1950; Invoering.

The Murder Book door Tage LaCour en Harald Mogensen, 1973

“Gareth Thomas (hoorspelen - chronologisch) - uit Horizon magazine” . Hermit.org . Ontvangen 22 juli 2013 .

Walter Hamilton, uitg. Parodieën op het werk van Engelse en Amerikaanse auteurs. Reeves & Turner, 1889, Deel 6, p. 226.

Dickens, C.; Walters, JC (1913). Het complete mysterie van Edwin Drood . Estes. P. 213. ISBN-nummer 978-0-343-59769-6. Opgehaald op 30 december 2020 .

Exeter Flying Post - woensdag 22 juni 1870

Western Mail - zaterdag 26 februari 1870

“A Haunting Mystery: Brattleboro's TP James - Spiritualist, schrijver ... en oplichter?” . De hervormer van Brattleboro . Ontvangen 30 november 2017 .

“DICKENS in de GEEST WERELD | Times Argus” . Tijden Argus . 25 november 2017 . Ontvangen 30 november 2017 .

“Floating Academy: Drood, Ghost-Dickens en de vierde dimensie | Victorian Review” . victorianreview.org . Ontvangen 30 november 2017 .

Dickens, C.; Walters, JC (1913). Het complete mysterie van Edwin Drood . Estes. P. 217. ISBN-nummer 978-0-343-59769-6. Opgehaald op 30 december 2020 .

Dickens, Karel; Madden, David (1 oktober 2011). Het mysterie van Edwin Drood . Ondank Books.com. ISBN-nummer 978-0956422330.

Programma, The Trial of John Jasper for the Murder of Edwin Drood, in King's Hall, Covent Garden, 7 januari 1914. (Een kopie in een privécollectie, geannoteerd door de oorspronkelijke eigenaar.)

“Chesterton Judge bij Dickens Trial” (PDF) . New York Times bericht over de zaak. 7 januari 1914.

“Voorpagina 3 - Geen titel” . De New York Times . 8 januari 1914 . Ontvangen 12 augustus 2018 .

Het mysterie van Edwin Drood (1909) op IMDb

Het mysterie van Edwin Drood (1914) op IMDb

Het mysterie van Edwin Drood op IMDb

“PBS Masterpiece Classic-schema” . PBS . Ontvangen 13 november 2011 .

Het mysterie van Edwin Drood (2012) op IMDb

Kirby, Walter (4 januari 1953). “Betere radioprogramma's voor de week” . De dagelijkse recensie van Decatur. P. 38 . Ontvangen 19 juni 2015 - via Newspapers.com . open access

"Saturday Night Theatre: het mysterie van Edwin Drood" . 20 maart 1965 - via BBC Genome.

"The Sunday Play: Het Mysterie van Edwin Drood" . 4 oktober 1970. p. 25 - via BBC Genome.

"Gareth Thomas - -" . www.hermit.org .

"Het mysterie van Edwin Drood" . BBC . 29 december 2020 . Opgehaald op 30 december 2020 .

"IBDB.com" . Ontvangen 2 september 2007 .

"MorecambeAndWise.com" . Ontvangen 10 februari 2021 .

"Edwin Drood | West End" . Droodwestend. com. 29 mei 2013. Gearchiveerd van het origineel op 3 december 2013 . Ontvangen 22 juli 2013 .

Jones, Kenneth (1 maart 2012). "Chita Rivera is Broadway-Bound in Drood; Rotonde plant een picknick en een première in 2012-13" . Playbill.com . Gearchiveerd van het origineel op 3 december 2013.

Gatiss, Teken (9 april 2005). " De onrustige doden " . Dokter Wie . Serie 1. Aflevering 3. BBC.

The Independent , 13 maart 2009

From:

<https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/> - **Sasteren-Wiki**

Permanent link:

https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/sasteren/auteurs/charles_dickens/themysteryofedwindrood

Last update: **2025/07/31 17:56**

